

# Budapestre vonatkozó ujságcikkek



Szerző: .....

Cím: *Szajnaparti emlék a budai könyvesboltban*

Forrás: .....

*Ujság*

*Bn*  
(Hely)

*1925. 12. 25.*  
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

*655.42*

Hely

Idő

*"1925"*

Személy

Helyszám

## *Szajnaparti emlék a budai könyvesboltban.*

### *Szöllősi Zsigmond az író és a könyvkereskedő.*

A Fő-utca csendesebb végén, a szürke és masszív palota zárt kapuja szomszédságában van Szöllősy Zsigmond könyvkereskedése. Kis mellékutcákon néhány lépés a Duna és, ha hó esett, még kocsizörgés sem hallatszik.

— *Milyen csend van itt!* — mondtuk Szöllősy Zsigmondnak.

— *Persze, hogy csend* — válaszolta — *könyvkereskedések környékén mindig csend van.*

A bolt négy falán polcok emelkednek egészen a plafonig. Három sorban könyvek állnak rajtuk. Nagyon sok könyv van Szöllősy Zsigmond boltjában. Az egyik sarokban nehéz barokk íróasztal, másik oldalon néhány szék — *ennyi a bolt.* De a csend és komolyság és a könyvek tiszta és precíz sora, a vár képe az ajtón keresztül, halk kis sikolyokban a dunai szél, egy lélek békéje az egészen, jelentőséget üzen és szimbolumot csinál a könyvkereskedésből.

Könyvek a polcon, zárt fedelek között halott emberek életének megörzött percei. Emberek magukhoz szorították az életet és a nevüket. Könyvek, annyi ember élete, ahányak neve a címlapon áll. Együtt minden: könyvkereskedés.

*Ez a könyvkereskedés, a vár tövében, Szöllősy Zsigmond tulajdona.* Szöllősy Zsigmond maga is író és az ő könyvei is ott állnak a polcon, más kereskedésekben is. Két év óta már cégtáblán is olvasható a neve, két év óta könyvkereskedő Szöllősy Zsigmond. És író. Mégsem így van: Szöllősy Zsigmond író és könyvkereskedő. Nem így van: Szöllősy Zsig-

mond író és amellelt könyvkereskedő, egyszer író, másszor könyvkereskedő. Inkább: író és egyszerismind, ugyanakkor könyvkereskedő és viszont, egyidőben, egy gondolattal és egy tervvel, egy szívvel.

— Felhasználom az alkalmat — mondja —, hogy megcáfoljak egy régi hirt. Ha nem tudnám, hogy barátaimtól származik, akik kedveskedni akarnak velem, azt hinném, hogy ellenségeim terjesztik, akik ártani szeretnének. *Azt beszéltek, hogy vérzik a szívem, valahányszor könyvet kell eladnom.* Ez nem áll, mert egyrészt ma nem igen kénytelen egy kereskedő sem több könyvet eladni, mint amennyit hasznos, másrészt nem is volna megérthető, ha ez nekem rosszul esnék. *Az én könyvkereskedésem egyidőben nyitott meg a gazdasági krachal.* Nem számítottam nagy anyagi eredményre. Hazudnék azonban, ha azt mondanám, hogy nem vártam nagyobbát, mint amekkorát elértem. Végül akkor sem mondanék igazat, ha túlságosan panaszkodnék. Egészen jól megy a kis bolt és nagyjából meg is vagyok elégedve. Amikor először határoztam el, hogy könyvkereskedést nyitok, még nagyobb terveim voltak. Ezekről még ma sem mondtam le, de a keresztülvitelüket jóidőre el kell halasztani. Meg akartam teremteni a könyvkereskedés új típusát. Azt a könyvkereskedést, amelynek nem adás-vevés a lényege és a vásárlás sem történik a mai formában. Olyan könyvkereskedést, amely közelebbi nexust von a kereskedő és a közönség között és alkalmat nyújt, hogy a vásárló kimerítően tájékozódjék a kereskedés

anyaga felől. Így talán kimélyülne az olvasóközönség rétege és elterjedne a könyv. *En bánkódnék, ha veszik a könyveimet? Az írónak és könyvkereskedőnek nagyjából egyik is a szándékai.* Az író terjesztetni akarja a gondolatait, a könyvkereskedő a más gondolatait. *Mennyire intenzív lehet ez a kívánság, ha egy könyvkereskedő író is egyszemélyben?*

— Azok, akik messze kerülnek a könyvkereskedések tájékát, azzal nyugtatják meg önmagukat, hogy elhiszik, mondják és terjesztik: pang a könyvkereskedelem, senki sem vesz könyvet. *Ez a leghamisabb jelszó a világon.* Soha olyan könyvsikerek nem voltak, mint a legutolsó években. Csonka-Magyarországon több könyv fogyott tavaly, mint akármikor Nagy-Magyarországon. Olyan példányszámban és annyi kiadásban soha sem jelentek meg népszerű könyvek, mint ma. Az sem igaz, hogy rossz könyvek azok, amelyeknek nagy a sikere. *A közönségnek hallatlanul jó az ítéletképesége. A közletudat a legbiztosabb kritikus. Persze, ez csak könyvekre vonatkozik.*

— Van azonfelül a könyvkereskedőségemnek egy pozitív eredménye, amelynek mint író látom hasznát. Annyi szép, tiszta, jó embert nem láttam egész életemben, mint két év alatt. Annyi értékes lelket. Jóindulatot, megértést. Színházba, koncertbe sokan járnak flancból. Könyvkereskedésbe kevesen. *S ha nem is egészen magyarázható, de igaz, egész külön emberfajtát ismertem meg.* Minden írónak el kellene menni egyidőre könyvkereskedésbe. Megkettőződnék az optimizmusuk. Hiányos a világ ismerete, amíg ezeket az embereket nem láttuk.

Nyílik az ajtó. Nézem, talán ez is egy tisztalelkű ember. Ellenkezőleg. Kéregető. Szöllősy Zsigmond pénzt ad neki.